

[Forsvarsministeren]

Som nævnt er lokalplanen under udarbejdelse i Miljøministeriet. Når den udsendes til efteråret, vil det ske efter de almindelige regler, hvorefter der vil være lejlighed for Christianias beboere og andre til at komme med bemærkninger hertil.

Det er efter lovforslaget hensigten, at der skal nedsættes et særligt styringsråd. Det tænkes sammensat efter de samme principper, som Den Særlige Styringsgruppe vedrørende Christiania er nedsat efter, eventuelt tillige med deltagelse af et eller flere juridisk sagkyndige medlemmer. Til varetagelse af de daglige administrative forretninger kan nedsættes et særligt sekretariat.

Det er endelig tanken, at der udstedes regler om, at der blandt de fastboende på Christiania vælges et beboerråd på fem til ni medlemmer for minimum et år ad gangen. Dette råd kan således blandt andet rådgive Forsvarsministeriet og styringsrådet.

Medlemmerne af Den Særlige Styringsgruppe vedrørende Christiania meddelte ved skrivelse af 7. marts 1989, at de ville deponere deres stillinger indtil 1. april 1989. Styringsgruppen følte, at situationen omkring Christiania var fastlåst, og den ønskede at få afklaret grundlaget for dens videre arbejde på Christiania.

Der har efterfølgende været ført drøftelser mellem styringsgruppen og Forsvarsministeriet. Styringsgruppen er blevet orienteret om lovforslaget.

På baggrund heraf har styringsgruppen givet tilsagn om, at den vil fortsætte på det hidtidige grundlag frem til den 30. juni 1989, medens de længeresigtede rammer for området fastlægges politisk.

Jeg finder, at dette lovforslag giver mulighed for en fornuftig og langsigtet løsning af Christiania-problematikken.

Idet jeg i øvrigt henviser til de bemærkninger, der ledsager lovforslaget, skal jeg anbefale dette til velvillig behandling i Tinget.

Justitsministeren (H. P. Clausen):

Hermed tillader jeg mig for det høje Ting at fremsætte:

Forslag til lov om forenkling og modernisering inden for Justitsministeriets område.

(Lovforslag nr. L 233).

Lovforslaget er det første større resultat af det afbureaukratiseringsarbejde, der er sat i gang inden for Justitsministeriets område.

Lovforslaget er udarbejdet på grundlag af et idékatalog fra et udvalg under Justitsministeriet, som bestod af repræsentanter fra alle dele af justitsvæsenet. Udvalget pegede i idékataloget på en række områder, hvor der ville kunne opnås besparelser og forenklinger, uden at det ville få afgørende negative retssikkerhedsmæssige konsekvenser.

Blandt de ideer, som udvalget fremkom med, har Justitsministeriet udvalgt en række forslag, som det er særlig nærliggende at udmønte i et lovforslag allerede i indeværende folketings-samling.

Lovforslaget indebærer ændringer i i alt 12 love inden for Justitsministeriets område samt nogle konsekvensændringer i arveafgiftsloven.

Nogle af forslagene til forenkling og modernisering vil indebære besparelser. Det gælder for eksempel forslaget om fremtidig at idømme følelige bøder i stedet for frihedsstraf i anledning af kørsel efter frakendelse af kørekortet.

Jeg vil imidlertid gerne understrege, at hovedsigtet med lovforslaget ikke er at opnå besparelser, men først og fremmest at skabe forenklinger og moderniseringer til gavn både for retssystemet og for borgeren. Det kommer særlig klart frem ved forslaget om at ophæve godkendelseskravet ved ægtepagter og om at liberalisere hele formueordningen mellem ægtefæller.

Der kan også være grund til at understrege, at forslaget om, at narkotikasager skal undtages fra nævningebehandling, ikke fremsættes af besparelsesgrunde, men ud fra den erfaring og vurdering, at disse sager efterhånden i almindelighed er så komplicerede og langvarige, at de ikke egner sig til den tunge behandling ved nævningeting. Det er de samme grunde, der har ført til, at sager om økonomisk kriminalitet heller ikke behandles under medvirken af nævninge. Hensigten er således ikke at svække lægdommers indflydelse i retsplejen, men derimod at sikre, at kun egnede sager undergives nævningebehandling. Narkosager vil således fremover skulle behandles under medvirken af domsmænd.

Jeg nævnte indledningsvis, at lovforslaget er et første resultat af arbejdet med afbureaukratisering inden for Justitsministeriets område. Dette arbejde fortsætter, og jeg kan i den forbindelse oplyse, at jeg navnlig overvejer i nær fremtid at stille lovforslag om afbureaukratisering.

[Justitsministeren]

ring af hele fondslovgivningen. Flere andre reformer er i støbeskeen. Navnlig har jeg nedsat et udvalg, som skal udarbejde forslag til en gennemgribende modernisering og forenkling af reglerne om skifte af dødsboer. Endvidere har jeg nedsat et udvalg, der skal foreslå forenklinger af reglerne om forkyndelse af stævninger m.v., ligesom en arbejdsgruppe under Retsplejerådet har fået til opgave at revidere retsplejeloovens regler om fogsedsager.

Dette arbejde vil i den kommende tid udmønte sig i betænkninger og lovforslag og er i det hele udtryk for det synspunkt, at det er nødvendigt at gå fordomsfrit til værks, når man skal tilpasse justitsvæsenet til nutidens og fremtidens samfund.

Jeg håber, at det på grundlag af lovforslaget vil være muligt allerede i indeværende folketingsssamling at få tilslutning til, at der gennemføres væsentlige forenklinger og moderniseringer inden for Justitsministeriets område.

Idet jeg i øvrigt henviser til lovforslaget og dets bemærkninger, skal jeg overlade forslaget til det høje Tings velvillige og hurtige behandling.

Skriftlige redegørelser:

Landsplanredegørelse 1988 – en styrkelse af landsplanlægningen?

(Redegørelse nr. R 18).

Miljøministeren (Lone Dybkjær):

Debat om nye lovændringer

Landsplanredegørelse 1988 lægger op til en debat om, hvorvidt landsplanlægningen skal styrkes. Spørgsmålet er, om regeringen og miljøministeren skal have bedre muligheder for at gennemføre de landspolitiske mål i takt med udbygningen af decentraliseringer.

Landsplanredegørelserne i de senere år har haft temaer f.eks. om byer, erhvervsudviklingen og det åbne land. Dette års landsplanredegørelse handler om en generel problemstilling: landsplanlægningens styringsmidler.

Redegørelsens tema skal ses i snæver sammenhæng med Miljøministeriets debatoplæg »Planlægningsloven« og »Enkelt og Effektivt«, der blev udsendt i slutningen af 1988. Op læggene indeholder bl.a. forslag til en klarere

fordeling af opgaverne mellem staten og de kommunale råd. De krav, det stiller til den overordnede planlægning, er derfor valgt som debatgrundlag for landsplanredegørelse 1988.

Hvorfor planlægning?

Planlægning af vore fysiske omgivelser skal sikre, at beslutningerne tages ud fra et helheds-syn, og at vore ressourcer anvendes på optimal måde.

- Danmark er tæt befolket. Arealerne er små, naturen kan let slides ned, og økonomien er stram. Et hovedemne for planlægningen er derfor at prioritere og at få tingene til at hænge sammen.
- Forurening opdages ofte først, når skaden er sket. Derfor må der satses på forebyggelse. Og det er en fornuftig planlægning af vore fysiske omgivelser et godt værktøj til.
- Planlægningen skal sikre, at arbejdspladser og boliger placeres hensigtsmæssigt i forhold til en effektiv betjening med kollektiv trafik og i forhold til den bedst mulige udnyttelse af det eksisterende vejnet.
- Interessen vokser for det gode bymiljø og for smukke huse. Planlægningen kan være med til at sikre, at bevaringshensynet indgår med tilstrækkelig vægt i helhedsløsningerne.
- Befolkningens øgede muligheder for ferie og fritid giver et stort pres på naturen, ikke mindst på strande og i skove. Balancen mellem hensynet til naturen og de rekreative interesser kræver ligeledes en planlægningsindsats.

Behov for landsplanlægning

Formålet med landsplanlægningen er ikke at udarbejde en fast og stiv landsplan én gang for alle. Landsplanlægning er en løbende proces, der via analyser og undersøgelser, vurderinger og omprioriteringer skal søge at forudsige den fremtidige udvikling og tilpasse den til den langsigtede politiske målsætning for samfundet.

Landsplanlægningen skal bidrage til at skabe lige udviklingsmuligheder i landet. Der kan herved også sikres erhvervsøkonomiske udviklingsmuligheder i alle dele af landet.

Nogle hovedopgaver for landsplanlægningen er: